

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XV. évfolyam 4. sz. – 2019. Karácsony

Világra jött a világért

„Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: Írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Ciréniusz volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.”

(Lk. 2,1-7)

Egy idézet olvastam az ünnepre készülve: „Karácsony tartja össze az időt”. Valóban a karácsonykor nyilvánvalóvá lett isteni szeretet képes a bűn miatt széthulló egyéni és közösségi életünket összefogni, a karácsonykor elkezdődött megváltás ad súlyt, értelmet időnknek, napjainknak, egyáltalán emberi életünknek.

„Azokban a napokban” kezdi Lukács a karácsonyi történetet, és azt várnánk, – Jézus születéséről lévén szó – hogy az Ige az Isten nevével folytatódik. De itt Augusztusz császár neve bukkan fel, aki az „egész földet” össze akarja írni, mintegy ellenőrzése alá akarja vonni. Azt olvassuk a 24. zsolttárban, hogy az Úr a föld és annak teljessége, de az ember – különösen, ha a hatalom bűvkörébe kerül – nem akar tudomást venni sem saját esendőségéről, nyomorúságáról, sem Isten tulajdonjogáról.

Mindenki elmegy hát az összeírásra, engedelmeskedve a császári rendelkezésnek. Egy emberi parancs érvényesül itt, amely mégis Isten tervét viszi előbbre. Végző soron – még egy kicsinyesen nagyra törő hatalmi szándék által is – Ő készíti az utat elsőszülött Fia világra érkezéséhez, Akiben egy mennyei, egy lelki összeírást kezd el.

Nem tudjuk, hogy Jézust regisztrálták-e, érdekes lenne, ha megtalálnák a régi összeírás lapjait, s azon a Jézus, Mária és József fia megjegyzést, de sokkal fontosabb, hogy Általa felvétettünk a mennyei regisztrációba, neveinket felírták az élet könyvébe. Hadd jegyezzük itt még meg: a császári összeírás egyik célja az volt, hogy az adóterhek alól senki ki ne bújhasson, míg Krisztus épp azért jött, hogy

adósságainkat magára vegye, eltörölje. Ismert történelmi tény az is, hogy Augusztusz császárt isteni méltósággal ruházták fel. Ha pedig valaki nem ismeri el ezt a rangját, azt kegyetlenül megbüntetik. Ezzel szemben Krisztus Isten Fiaként emberré lesz, hogy megváltást, bocsánatot szerezzen, békességet hozzon.

Az ide-oda vonuló, tolongó sokaságban feltűnik József és jegyese, Mária, aki áldott állapotban van. Isten legnagyobb áldását, ajándékát hordozza a szíve alatt, akiben igenné és ámenné lesznek az ígéretek (2Kor 1, 20).

Nyilván fontos a Megváltó eljövételének előzménye, történeti háttere, de sokkal lényegesebb eljövételének következménye, a kegyelem kiáradása az egész világra.

Majd újból hallunk az időről: elérkezett Mária szülésének ideje. Egy természeti törvény, amelyik halaszthatatlanul érvényt követel magának, de ebben a rendkívüli esetben, a szükségszerűségben egészen konkrétan, személyesen Isten örök végzése, akarata és kegyelme mutatkozik meg. El kellett jönnie a pillanatnak, amikor a Messiás Jézus Krisztus megszületik. Az örökkévalónak jelenvalóvá kellett válnia ebben a bűn terhe alá esett, szabadulásra váró világban.

Az evangélista olyan egyszerűen, sallangmentesen írja le a páratlan eseményt: „megszülte elsőszülött fiát”. Ebből az egyszerű kijelentésből, amelyben benne van Isten minden emberi értelmet felülhaladó szeretete, minden megszületett és megszülető emberre kiterjedő végtelen kegyelme, indul ki a megváltás nagy és csodálatos műve. Isten Fia emberré lett: a fogantatástól, a születéstől kezdve vállalta sorsunkat, hogy új értelmet adjon születésünknek, életünknek. Gyerekkoromban tanított a nagymamám egy szép éneket Erdélyben, amely valahogy így hangzik: „Született, hogy meg ne haljunk, / született, hogy feltámadjunk, / született, hogy szülessünk / új életet nyerhessünk.”

Mária anyai ösztönnel pólyálja be a Gyermekeket. Képzeljük el testvéreim, miközben olyan sokat fáradoztunk ezekben a napokban, hogy ünnepünket külső értelemben minél gazdagabbá tegyük, képzeljük el, mije volt a szent családnak az első karácsonykor? Néhány rongy, pár falat étel. Milyen nagy felhajtással, milyen hosszú bevásárlási

listával készülünk mi az ünnepre, és milyen érthetetlen és mérhetetlen alázattal érkezik az ünnepelt.

Egy ítéletes mondattal zárul ez a rövid, szinte SMS-stílusban megírt evangéliumi beszámoló: nem volt számukra hely. Nemcsak az áll itt, hogy nem volt hely, hanem hangsúlyosan az, hogy számukra nem volt hely. Ki és mi kap helyet a szívünkben?

Egy karácsonyi novella (Szenteste története) arról szól, hogy egy jómódú család otthonába karácsony estéjén becsengetnek, miközben az apa éppen a karácsonyi történetet meséli két gyermekének, izgalmas, érzelemileg is hatásos részletekkel színezve ki a szent család szállást kereső kálváriáját. Csengetnek. Egy ágrólszakadt házaspár áll az ajtó előtt, a nő várandós. Zavartan magyarázzák, hogy

egyik rokonukhoz jöttek, akiről kiderült, hogy elköltözött a városból, most egy szálláshelyre lenne szükségük. Az apa elképedve utasítja vissza a gyanús idegeneket, és amikor a kislány könyörögve kéri, hogy engedje be, biztosan „ők” azok, akkor az anyuka fellebbenő indulattal magyarázza meg csemetéinek, hogy ezek a csavargók akár bűnözők is lehetnek. Hadd menjenek az állomásra vagy a rendőrségre. A kislány zokogni kezd, aztán megvigasztalódik, de a karácsonyi történet egyszer és mindenkorra félbeszakad.

A mi életünkben ne így legyen! Folytatódjék karácsony története minden nap, érkezzen Jézus a hétköznapiainkba is!

Papp László beosztott lelkész

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Imaház (Somogyi B. u. 5.)

December 24. szenteste:	16.00
December 25.:	09.00 (úrvacsora)
December 26.:	09.00
December 31.:	16.00
Január 1.:	09.00 (úrvacsora)

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

December 24. szenteste:	16.00
December 25.:	10.00 (úrvacsora)
December 26.:	10.00 (úrvacsora)
December 31.:	16.00 (Gyülekezeti terem)
Január 1.:	10.00 (úrvacsora)

December 31-én a hagyományos tókerülésre kerül sor, indulás 17 óra körül a templom előtt.

Imádság

Örökkévaló Isten! Sokféle hit-háttérből gyűltünk itt össze: hívők, Istent-keresők és kétségek között gyötrődők. Jöttünk, mert az alig 100 éves világháború, és az évek előtte és azóta is, a sok pusztítás, öldöklés, és ugyanakkor a hősi helytállás is, mindnyájunk történelmének a része.

Nem lennénk azok, akik vagyunk e múlt nélkül. Így nem csak a 100 év előtti elődeinkről emlékezünk, hanem önmagunkról is.

Volt idő, amikor csak önszempontunkból láttuk a világot. A mi csapataink, a mi országunk, a mi hőseink, a mi győzelmeink, de a mi vereségeink, a mi sebesültjeink, hadifoglyaink, a mi hősi halottaink, és a mi polgári lakosságunk mérhetetlen szenvedése is. Imádkoztunk győzelemért a magyarok istenéhez, megfélemlítve arról, hogy az ún. ellenség zöme is ugyanahhoz az Istenhez, tehozzád imádkozott az ő sikereikért.

Mi is, ők is súlyosan megcsúfoltunk téged, aki a békesség és a szeretet Istene vagy, különösen Jézus Krisztus által. Bocsásd meg ezt nekünk, nekik, mindnyájunknak!

Adj Urunk nekünk helyes önismeretet, történelmünkben is láthassuk értékeinket és gyarlóságainkat! Különösen

békíts meg minket a szomszéd népekkel, hogy kölcsönösen tisztelhessek egymást, teremtsünk emberséges és igazságos körülményeket, sőt még a tisztelet mellett a szeretetre is képesek legyünk egymás felé!

Urunk, a háborúknak nincsenek győztesei csak vesztesei; nincsenek hősei csak áldozatai. Még az a sok százezer katona is, akik neveltetésük és lelkiismeretük alapján engedelmesen és hősiesen helytálltak a végsőkig, - végül elpusztulva, megcsónkítva, széttérítve egy borzalmas háború áldozataivá váltak. Kegyelettel és szeretettel gondolunk rájuk, imáinkban is őrizzük neveiket! Add Urunk, hogy megrendülve és tanulva a háborúk borzalmaiból, és a tőled kapott bölcsességgel, türelemmel és hittel egy olyan világot teremthessünk, ahol már nem lesz szükség hősi halottakra és áldozatokra!

Ezt kérjük mindnyájan a mi saját hitünk és istenkeresésünk szerint, én és sokan mások is itt, az Úr Jézus Krisztus nevében! Ámen.

Nt. Dr. Kálmán Szabolcs, ny. ref. lelkész.

Elhangzott 2019 november 12-én az Almási úti temető I. világháborús emlékművénél.

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákramentumában részesült:

2019. október 20. Jerabek Csenge
2019. október 27. Csordás Dominik
2019. november 3. Böhm-Wirth Bálint
2019. november 10. Nagy Léla Dalma

Házasságukra Isten áldását kérték:

2019. október 5. Jámbor Marietta és Waldinger Péter
2019. október 5. Németh Martina és Kollár Balázs
2019. október 19. Szakál Dorottya és Bereczki Bálint Attila
2019. október 19. Pozsár Mária Irma és Lakatos Richárd
2019. október 31. Éliás Orsolya és Varga Bence
2019. november 9. Kiss Dóra és Csabai Bence

Akikért a harang szólt...

2019. október 12. Balászfalviné Tankó Rita (54 éves)
2019. november 6. Sárközi Sándor (68 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

Konfirmáció felnőtteknek

Szeretettel hívjuk azokat a felnőtteket, akik gyermekkorukban valami okból nem konfirmáltak az újra induló felnőtt konfirmációs csoportba!

Jelentkezni a hivatal@reftata.hu email címen lehet.

Várható kezdés: 2020. január.

Karácsony szenteste – családi áhítat

„Karácsony délután lassan jön az alkony...” - tanította a kedves gyermekvers. De ami késik, nem múlik.

A hagyomány gyökerei mélyebbek is lehettek. A két világháború közti időben, majd a második után, a mostani nagyszülők szüleinek, nagyszüleinek idején állandósult az itt következő gyakorlat.

Eredetileg délután 3-kor, a délutáni istentisztelet idején volt a gyülekezeti szentestei áhítat, sokáig bent a templomban. 1941-től az akkor elkészült Gyülekezeti Otthonban. Ebben az esztendőben (is) Tatán és Tóvároson is délután négykor (16,00 órakor) lesz a gyülekezeti szentesti áhítat.

Az időpont fontos szerepet töltött és tölt be. A kisebb gyerekeket fél négy körül édesapával, vagy a nagyapával el szokták küldeni egy kicsit sétálni. A gyülekezeti áhítaton rendszerint énekkel, versekkel, kis jelenetek eljátszásával szerepeltek a gyerekek. A templomban még az úrasztala körül. A gyülekezeti teremben már az új színpadon. A nagyszülők, a szülők még ma is tudják az akkori verset.

Hazatérve az egyik szoba ajtaja becsukva. Vacsora a konyhában, vagy a másik szobában. Vacsora után aztán gyertya, petróleum lámpa, utóbb villanyfény mellett közös éneklés kezdődött.

Mit énekeltek? – Azt, amit mindenki tudott, akár könyv nélkül is.

„Az Istennek szent angyala...” (énekeskönyv: 316) valamennyi versével. Az idősektől hallottam, hogy nagyon kedves adventi ének volt: „Szállj, szállj magasra szíveink reménye – vezess el minket Jézusunk elébe...” (rég – 1921-es – énekeskönyv, 76. dicséret. Ma nincs benne a mi énekeskönyvünkben. Az 1996-ban kiadott énekeskönyv visszahozta mind az öt versszakával, a 188. számon).

Utána édesapa vagy nagyapa olvasott két bibliai részletet: *Lukács evangéliuma 2,1-20 versek*, Jézus születésének története, és

1. Korinthusi levél 13. rész, a szeretet himnusza. Amikor a gyerekek már a felső tagozatra jártak, fokozatosan ők vették át a felolvasást.

Eleinte csak a felnőttek imádkoztak. Aztán a már konfirmált, vagy „ismétlő iskolás” nagyobbak is imádkoztak a saját szavaikkal.

Együtt mondták az Úr Jézustól tanult imádságot: *Mi Atyánk...*

A befejező ének mindig a „*Krisztus Urunknak áldott születésén...*” volt, (315. dicséret) mind a hét versszakával. Az utolsó versszaknál már csukódtak az énekeskönyvek. Mindenki könyv nélkül is tudta:

„Távozzék tőlünk minden szomorúság,

Légyen vidámság!”

Megölelték egymást. Boldog, békés, áldott karácsonyt kívántak egymásnak.

És kinyílt a másik szobának addig becsukott ajtaja...

Nemzedékeken át áldások forrása volt a szentesti családi áhítat.

Nemzedékeken át áldások forrása lesz a szentesti családi áhítat.

Dr. Márkus Mihály
ny. püspök-lelkipásztor

Diakóniai beszámoló

„Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. [...] Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.”

(Máté 25, 35-36, 40.)

A „legkisebb testvéreink” támogatását sokféleképpen megtehetjük. Hiszem, hogy a fenti igében Jézus arra hív minket, hogy vegyük észre a környezetünkben lévő szükségletet és merjünk odalépni azokhoz, akiknek szükségük van a segítségre. Éppen ezért a gyülekezetünk diakóniai tevékenységében igyekszünk megtalálni a tatai vagy környékbeli családokat, személyeket, akik valamiben hiányt szenvednek. Nagy öröm, hogy ebben a szolgálatban évről évre egyre többen vesznek részt. Jó érzés, ha az adományozó is tudja, hogy hova került az adománya, ezért részletesen beszámolunk az ide szolgálatunkról.

Rászoruló családok segítése

Két éve kezdtünk el tatai hátrányos helyzetben élő családoknak tartós élelmiszer-csomagokat gyűjteni. Célunk az, hogy ezek a családok rendszeres támogatást kapjanak, ezért évente két alkalommal, húsvét és karácsony előtt szervezünk gyűjtést. A rászorulókat részére gyülekezetünk felnőtt tagjai viszik házhoz a csomagokat, így lehetőségünk van arra, hogy beszéljünk velük, megismerhetjük a problémáikat, illetve biztosítjuk, hogy az adományok jó helyre kerüljenek. A 32 csomagon túl összegyűlt élelmiszert a Magyar Református Szeretetszolgálaton keresztül juttatjuk el az ország más részeire, ugyanis a tatai szolgálaton kívül igyekszünk távoli intézményeket, szervezeteket is segíteni a munkájukban.

Idén bővítettük ezt a támogatási kört, a nyár folyamán egy iskolakezdési csomagot is összeállítottunk a családok gyermekeinek. A csomagokba a legszükségesebb tanszerek, illetve egy tisztasági csomag került. A gyűjtés során tanszerekből is több gyűlt össze, mint amennyi a 27 tatai gyermeknek szükséges volt, így ezekből is tudunk az ország más részein élőknek juttatni.

Idősebb gyülekezeti tagok látogatása

Immár hagyomány, hogy a 80 év fölötti gyülekezeti tagjainkat karácsony előtt meglátogatjuk és egy kis ajándékcsoomaggal lepjük meg őket. Ezt a szolgálatot elsősorban az ifjúsági csoport tagjai végzik, akik tavaly 83 csomagot vittek ki. A találkozás során lehetőség van egy rövid beszélgetésre, együttlétre.

Gyülekezetünk idős és magányos tagjait nemcsak karácsonykor látogatjuk, hanem év közben is rendszeresen. A "látogatóbarát csoportunk" 10 lelkes tagja személyes

kapcsolatot épít idős testvéreinkkel, amelyek idővel barátsággá fejlődnek, lehetőséget teremtve személyes beszélgetésekhez, imádkozáshoz, biblia olvasáshoz.

Tartsuk számon egymást

A rendelkezésre álló adatok alapján minden ötödik születésnapján képeslappal köszöntjük gyülekezetünk tagjait. A 80. születésnapon személyesen látogatjuk meg az ünnepeletet, majd a 85. születésnaptól már minden évben egy lelkész és a diakóniai bizottság egy tagja köszönti fel testvéreinket.

Személyes segítség

Több testvérünk fordult segítségért a gyülekezethez és voltak, akikről mások vették észre, hogy anyagi segítségre van szükségük. Részben a diakóniai alapról, részben erre a célra érkezett céladományokból minden esetben tudunk enyhíteni az érintettek terheire. Volt, aki egyszeri támogatást kapott, volt, akinek a gyógyszer költségeit tudtuk átvállalni és volt, akit havi rendszeres összeggel segítettünk. Nagy áldás, hogy a gyülekezetben keresztül úgy tudjuk támogatni testvéreinket, hogy az a támogatottnak sem kellemetlen, ő is és a támogató is megőrizheti névtelenségét.

Idősek otthona, Dunaalmás

A tatai idősek otthonában szerettünk volna egy rövid műsorral kedveskedni az ottlakóknak. Szívesen fogadták kezdeményezésünket, így gyülekezetünk 10-15 fős csapata meglátogatta őket, és versekkel, énekkel egy rövid felüdülést tudtunk hozni mindennapjaikba.

A Dunaalmási Református Szeretetotthonban a Nőszövetség 3-7 tagja minden hónap második szombatján a konyhai munkákban segítkezik. Ezen felül a rendszeres éves nyílt napon is részt vettünk. Itt fizikai munkával segítettünk a tavaszi munkákban: festésben, kertrendezésben.

Nagyberegai Református Líceum

Kicsit távolabbi testvéreink az ukrán határ melletti magyar nyelvű iskola munkatársai és diákjai. A nekik gyűjtött adományokat immár harmadik éve személyesen visszük el Nagyberegre. A gyülekezetünk adománya sokszor az elmaradt pedagógus bérek kifizetését teszi lehetővé.

Segítséget kérünk

Jó egy gyülekezetbe tartozni, ha senki nem marad magára problémáival. Sajnos azonban nem könnyű észrevenni a problémákat és nem könnyű kimondani, hogy valami meghaladja erőnket. Van, hogy terhes a magány, hogy nem tudunk megbirkózni az anyagi gondokkal, hogy egy betegség miatt a ránk bízottak hiányt szenvednek. Gyülekezetünkben sokan vannak, akik szívesen segítenének, ha tudnák, hogy miben és kinek.

Kérjük, hogy ha valaki segítségre szorul, vagy tud ilyen személyről, személyekről, az jelezze lelkészeinknek. Ha a gyülekezet nem is tud megoldani minden problémát, ne hagyjunk senkit magányosan vinni a terhére!

Diakóniai Bizottság

Az első presbiteri csendesnap

2019. október 26-án, Lovasberényben gyűltünk össze azzal a szándékkal, hogy Jézus Krisztus nevében számot vessünk feladatainkról, hogy megemlékezzünk vállalásainkról annak érdekében, hogy a gyülekezetünk erősödjön a hitben. Tettük ezt úgy, hogy jobban megismertük egymást, értékes-előremutató eszmecserét folytattunk, és egy kellemes napot töltöttünk el egymás társaságában, s én úgy gondolom újabb lépést tettünk a tatai gyülekezet megerősítésének útján.

Szombaton, egy kellemes későőszi friss reggel gyülekeztünk a templom előtt. Egymás után tünedeztek fel a lelkészek és a presbiterok, s kezdtünk kötetlen beszélgetésekbe kisebb csoportokban, legfőképpen a készülő gyülekezeti otthont nézegetve szeretettel, az építkezések terheit, kihívásait boncolgattuk. Lelkészjeink közül dr. Szabó Elődné Melinda úgy érkezett, hogy az éjszakába hajló gimnáziumi imaéjjelen későig ott volt, s így egy kis alváskóstitól után kezdte velünk a reggelt (Farkas Balázs lelkészünk reggel 7-ig a fiatalokkal volt, ő hasonlóan rövid alvás után délben csatlakozott Lovasberényben hozzánk). Kis logisztikai egyeztetés s az utasok elosztása után konvojban indultunk Lovasberénybe. Útközben köd alakult ki, s egyszer a ködben eltévedt „bárányokat” a pásztorunknak kellett összeterelnie, hogy aztán együtt induljunk tovább célunk felé.

A lovasberényi templom előtt megállva, szívet melengető látvány fogadott: a templomudvar tél előtti rendezésén vagy fél tucat presbiter szorgoskodott, példát mutatva az érkező tataiaknak. A gyülekezet lelkipásztora, Hajdú Szabolcs Koppány az üdvözlésünkre sietett, majd bekísért minket a gyülekezeti terembe.

Hamarosan elkezdődött a nap, dr. Szabó Előd vezető lelkészünk egy ismerkedős játékkal kezdeményezte a reggeli bemelegedést, mindenkinek pár mondatban kellett magáról mesélni. Ez persze segített az egymás további megismerésében, nem egyszer jókedvre derítette a társaságot. A hangulatot leírja az eset, amikor Papp László lelkészünk azt fejtegette, hogy két és fél lánya van, illetve azt még nem tudják, hogy a „fél gyermek” fiú lesz-e vagy lány a meglevő két lánya után, s ekkor a hátam mögül, korának minden bölcsességével

és tapasztalatával Izsáki Bandi bátyám magabiztos hangja hallatszott, ahogy azt mondta a lelkészünk szavaira azonnali válaszként, hogy: „LÁNY LESZ AZ!” A felharsanó nevetés nem az utolsó volt, jó hangulatban telt a nap.

Persze komolyabb témák is előkerültek, a gyülekezeti virág belső körét elemeztük, s a délelőtti órákban a lelkészeink feladatairól mutatott be diákat a vezetőlelkészünk, és kaptunk betekintést abba a szélesrétű, sok szakmát elváró feladatcsokorról, amit a lelkészeink napi élete magába foglal. Nagy örömmre beszéltünk a következő évekről, az azokkal kapcsolatos tervekről, a feladatok lehető legjobb elosztásáról, és ezzel olyan beszélgetést kezdtünk el, amelyet a decemberi és azt követő presbiteri gyűléseken is folytatni kell és fogunk is.

A beszélgetést többször próbáltuk megszakítani az ebéd megérkezésének hírére, de mivel nagyon érdekes témáról folyt a szó s alaposan belemelegedtünk, kissé késve költöttük el az ebédünket. Ebéd után a templomudvarban, az árnyékból kilépve, itt-ott padra leülve, vagy csak álldogálva, az őszi nap melegét élveztük egy finom kávé kíséretében, s ekkorra Farkas Balázs lelkészünk is megérkezett korta pihenése után. Ez a pihenő a nap melegével, a kis csoportokban beszélgető emberekkel, mint egy fotó, kellemes emlékként marad meg bennem.

A délután során a presbiteri feladatokról volt szó, felidéztek azokat a vállalásokat, amiket múlt év elején minden presbiter megtett, és számvetést tarthatott mindenki, hogy mit tett meg mindabból amit vállalt. A délutánt a presbiteri eskü kivetített szövegével zártuk.

Ekkor érkezett vissza Hajdú Szabolcs Koppány, aki egy rövid áhítattal zárta le a napunkat, s osztotta meg azt a tragikus történetet, ami 1946-ban, szovjet elnyomás alatt sújtotta a lovasberényieket, évtizedekre szóló sebeket ejtve a helyi lakosokon és leszármazottaikon. Búcsúképpen megnézhattuk a templomot, és egy közös képpel lezárva a napot, immár a lemenő nap fényében indulhattunk haza.

Számomra ez a nap beváltotta a hozzá fűzött reményeimet, sokat tett hozzá ahhoz a kapcsolathoz, ami a presbiteri társaimhoz fűz, s több tartalommal tölti meg az aláírásomban szereplő elköszönést.

Szeretettel: Retkes Gábor

Babits Mihály:

Csillag után

Ülök életunt szobámban,
hideg teát kavarak...
Körülöttem fájás-félés
ködhálója kavarog.
Kikelek tikkadt helyemből,
kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy
igéretes csillagot.
Ó ha most mindent itthagynék,
mennék a csillag után,
mint rég a három királyok
betlehemi éjszakán!

Gépkocsin, vagy teveháton –
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirrhát
vinnék, vinnék boldogan.
Mennék száz országon át, míg
utamat szelné a vám.
„Aranyad tilos kivinni!”
szólna ott a vámos rám.
„Tömjened meg, ami csak van,
az mind kell, az itteni
hazai hatalmak fényét
méltón dicsőíteni.”

Százszor megállítanának, –
örülnék, ha átcsuszom:
arany nélkül, tömjén nélkül
érnék hozzád, Jézusom!
Jaj és mire odaérnék,
hova a csillag vezet,
te már függnél a kereszten
és a lábad csupa seb,
s ahelyett hogy bölcsőd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény mirrhámmal
keserűszagu mirrhámmal
kenném véres lábadat.

Helyén a harangtorony

2019. november 20-án délelőtt helyére került Tóvárosi Imaházunknak Szabó Miklós által megépített gyönyörű harangtornya, amelynek a kapu alatti és a tetőtérben lévő acél tartószerkezetét önzetlen felajánlásával Vida Csaba vállalkozása tervezte meg és vitelezte ki számunkra.

A következő lépés az őrbottyáni harangkészítő vállalkozás által megalkotott harangunknak a harangtoronyba történő beépítése lesz. (Terveink szerint december 15-én vasárnap szólal meg először istentiszteletre hívogatva ez a harang.) Egyidejűen – a lényegében döntő részében elkészült belső felújítás mellett, (amihez még szükséges a gázkazán beüzemelése) – a tervezett ütemben jól halad a tető héjazatának cseréje is és – amint azt láthatjuk is – a Gyülekezeti Terem felújítása is a befejezéséhez közeledik. Reméljük, hogy amikor ezek a sorok nyomtatásban is megjelennek, akkorra már szinte minden munkával kész leszünk.

Hála és dicsőség legyen a Mindenható Istennek és nagy köszönet mindazoknak, akik bármilyen módon; önzetlen fizikai vagy szellemi munkájukkal, adományaikkal és imáikkal hozzájárultak és hozzájárulnak Kocsi utcai Gyülekezeti Termünk és Tóvárosi Imaházunk (Kistemplomunk) megújításához, amelyeket ősünk iránti tisztelettel, már nem csak magunknak, hanem az utánunk következő generációknak is építünk!

Dr. Varga József Főgondnok

Baba-Mama klub

Szeptembertől ismét elindult gyülekezetünkben a Baba-Mama klub.

Alkalmaink célja egyrészt, hogy a gyülekezetünkben megkeresztelt gyermekeket és szüleiket hívogassuk, hogy ily módon is kapcsolódjanak be a gyülekezet közösségébe. Másrészt szeretnénk a kívülről érkező érdeklődő, útkereső családoknak gyerekbarát találkozási lehetőséget biztosítani, megismertetni őket közösségünkkel.

A klubot minden pénteken 9:30-tól tartjuk a Tükrös teremben a templom mellett. Az alkalmakat közös énekléssel, mondókázással nyitjuk, majd egy rövid imádság és igeolvasás következik. Ezután tematikus foglalkozásokat tartunk: bábjáték, hangszeres zenélés, kreatív alkotás, majd szabad játék, beszélgetés következik.

A lelkes szervező csapat négy főből áll: Papp-Szabó Szimonetta, Gábel Dorte, Kovácsné Matkovic Melinda, Szécsi Zsuzsanna. Nagy öröm számunkra megtapasztalni az Isten áldását minden alkalmunkon. A pénteki délelőtti során sok édesanyával és gyermekével ismerkedhettünk meg. Hála az Istennek azért, hogy az elmúlt néhány hét alatt rendszeresen visszajáró szülőkkel és gyermekekkel máris egy kis közösséget alkothatunk. Reménységünk van afelől, hogy ezekkel a családokkal, Isten segítségével jó kapcsolatot ápolhatunk majd a továbbiakban is.

Isten gondviselő vezetését éreztük akkor is, amikor a gyülekezet Kakaós-Kalácsos reggelijén több családdal is találkozhattunk, akik a Baba-Mama klub révén kerültek közel a gyülekezethez. Nem titkolt szándékunk, hogy alkalmainkon továbbadjuk, megmutassuk Isten határtalan jóságát, gondviselését és szeretetét, valamint azt, hogy jó a

gyülekezetünkhöz és Isten nyájához tartozni. Ezért fontosnak tartjuk a folyamatos kapcsolattartást és kapcsolatépítést, melyben nagy segítségünkre van Facebook csoportunk is.

A klub nyitott minden érdeklődő számára, örömmel hívjuk és várjuk akár az édesapákat, nagyszülőket is, akik 3 év alatti kisgyermekkel jönnek közénk.

Baba-Mama Klub

Tatai Református Gyülekezet

MINDEN PÉNTEKEN
9:30-tól 11 óráig

 Szeretettel várunk benneteket sok játékkal, beszélgetéssel, énekléssel! Angol, német beszélgetési lehetőség nyelvtanárral (nem kötelező)

A részvétel ingyenes!

Közösség · Beszélgetés · Jókedv
TATA, KOCSI U.15.

(a felújítás ideje alatt a Kőkúti iskola udvara felől lehet megközelíteni)

Papp-Szabó Szimonetta: 06/30-499-1940
Facebook: Keresztyén baba-mama közösség Tata

Made with PosterMyWall.com

Imaéjjel

Idén októberben, az őszi szünet kezdő estéjén, ismét megrendeztük a Kárpát-medencei Református Ifjúsági Imaéjjelt – zsinórban 5. alkalommal. Minden évben egyre nagyobb érdeklődés mellett, egyre nagyobb lelki várakozással készülnek a fiatalok erre az emberpróbáló estére. Idén közel 70-en vettek részt az imaéjjelen péntek este 9-től szombat hajnal 6-ig. Az élményekről és tapasztalatokról Kocs Panna, gyülekezetünk egyik lelkes fiatalja számol be:

Amikor eddig minden évben kihirdették ezt a lehetőséget, tudtam ez lesz az a program, amin nem fogok részt venni. Őszintén, idén sem volt tervben hogy elmegyek. De aztán jött egy, ahogy én nevezem, Isteni sugallat, hogy ott kell lennem. Először kicsit féltem, de tudtam, hogyha Isten üzen, nem lehet nem a válaszom. Így hát nagy izgalommal indultam neki az éjjelnek.

Már itt elmondhatom, hogy jó döntés volt, mert csak pozitív érzésekkel és élményekkel mentem haza. Az alaptéma a megbocsátás volt. *"Bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban. (Ef 4,32)"* ez volt az imaéjjel fő igeverse. Ezzel kapcsolatban az elején részt vettünk egy részben személyes hangvételű és egyben nagyon magával ragadó áhítaton. Az este folyamán játszottunk, sokat énekeltünk és különböző elgondolkodtató kérdésre válaszoltunk kisebb csoportokban. A csoportbeszélgetésben olyan témák voltak, amikről nem biztos, hogy beszélünk a mindennapjainkban, de ezen az alkalmon volt rá lehetőségünk. Nagyon meglepő volt számomra, hogy mindenki milyen őszintén tudott beszélni akár a problémáiról, élethelyzetéről vagy fájdalmairól. Szerintem mindannyiunkra pozitív hatással volt, hogy tudtunk beszélni az érzéseinkről, úgy hogy közben bennünk volt az a jó érzés, meghallgatnak és figyelnek ránk. Az imaséta során arra is volt lehetőségünk, hogy egy kicsit elcsendesedjünk és elmélyüljünk egyedül - Istennel. A feladatoknak megfelelően imákat mondtunk, különböző helyzetekről. Ezen kívül az imaéjjel folyamán sokféle imagyakorlatot próbálhattunk ki. Egyrészt bűnvallást tehattunk, ami szerintem az imádság egyik legszemélyesebb része, mert tudnunk kell, hogy az Úr elé mehetünk úgy, ahogy vagyunk, akár bűneinkkel együtt. Nem csak magunkért imádkoztunk, hanem sok imánk szólt egymásért is. A másik életéért, gondjaiért vagy kéréseiért. Jó érzés volt, hogy az imám másokért szólt, és nyugalommal töltött el, hogy tudtam, valaki értem is imádkozik. Az imaéjjelen neveltünk és sírtunk is. Az egésznek megvolt a maga varázsa. Hiszem, hogy Isten egész éjjel velünk volt, és amellettt hogy ébren tartott minket,

mindenkihez közelebb kerülhetett. Hálás vagyok, hogy részese lehettem ennek a közösségnek, és hogy az egész éjjelt ilyen csodálatos emberek között tölthettem. Én hatalmas lelki feltöltődést kaptam és szerintem nem vagyok vele egyedül. Az imaéjjelt végül a Kálvária-dombon zártuk egy közös énekkel és hálaadással. Szerintem ennél gyönyörűbb lezárása nem is lehetett volna az éjjelnek!

IFI Tábor - Szalkszentmárton

Alapvetően az ismerős társaság, az ifi hangulata és a sátrazás lehetősége már garantáltan zseniális hetet ígért számomra, de még mielőtt kezdetét vette volna a hét, tudtam, hogy ez több lesz egy egyszerű tábornál.

Sokat tanultunk a héten egymásról, magunkról, az Isten-kapcsolatunkról az előadások, csoport beszélgetések és páros félóránk során, melyekbe rengeteg energiát fektetve dolgoztak lelkivezetőink. A beszélgetéseinkben, szolgálatunkban együtt éltünk meg mélységeket és magasságokat egyaránt. A sok program ellenére viszont nem felejtettük el, hogy egy Krisztus központú táborban vagyunk. A beszélgetéseken kívül az áhítatok, istentisztelet és az imaséta alatt is közelebb kerültünk Isten szeretetéhez. Egy élményekben gazdag hét után közösen jelenthettük ki: Isten kegyelménél kevés jobb dolgot ismerünk! Hálásan köszönjük ezt a hetet! Íme egy napunk: Napjainkat egy közös reggelivel kezdtük, majd egy áhítaton vettünk részt, melyet lelkészeink vagy társaink tartottak. Ezután a hét témája kapcsán – ami idén a határaink voltak – előadásokat hallgattunk meg. Ezeket aztán néhány órányi kiscsoportjaink körében boncolgattuk tovább kreatív, gondolkodásra késztető feladatok segítségével. Minden nap összeültünk páros félórákra, ami az aznappal kapcsolatban felvetett kérdések megválaszolására adott lehetőséget. Este egy evangelizációt hallgattunk meg, majd az elcsendesedés előtt egy közös programmal zártuk a napot, a tábor napjait kézműveskedések, beugró esték színesítették, lehetőségünk volt megismerkedni a helyi emberekkel egy közös vetélkedő vagy foci erejéig és az ő Tecájukkal is, akit mind a szívünkbe zártunk. A hét egyik napján szolgálhattunk a szalkszentmártoni temetőben, segítve a falu hétköznapijait. Táborunkat egy közös vasárnapi istentisztelettel zártuk a helyi gyülekezet közösségében.

Poczik Petra ifjúsági tag

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

NŐSZÖVETSÉGI ÖSSZEJÖVETEL:

Minden hónap első szerda du. 17.00

NŐI KÖR:

2020. január 10. 18.00
2020. február 14. 18.00
2020. március 13. 18.00
2020. április 3. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2020. január 29. 18.00
2020. február 19. 18.00
2020. március 25. 18.00
2020. április 29. 18.00

FÉRFIKÖR:

2020. január 16. 18.00
2020. február 20. 18.00
2020. március 19. 18.00
2020. április 23. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön 18 órakor az imaházban.

Bibliás alkalmak:

ISTENTISZTELET: MINDEN VASÁRNAP

**9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON,
10.00 ÓRAKOR TATÁN.**

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van a hitoktató teremben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt mindkét idősök otthonában, délután a kórházban.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi református imaházban.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn, és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához. Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalon.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbíterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatja.

Forduljon hozzánk bizalommal!

Sollers Nyomdaipari Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (34) 586-036

E-mail: sollers@t-online.hu

***Ofset-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:***

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naplók, szórólapok, plakátok,
üzleti nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás...*